

Kristīgas dzīves kredo

- 1. Mēs ticam,**
Ka Bībele tās kanoniskajā saturā jeb Svētie Raksti ir dzīvā Dieva vārds, un tāpēc katra kristieša un draudzes dzīves un mācības visaugstākā ticības atziņas mēraukla, autoritāte un norma.
Joz.1,6; Mt.5,17-19; Lk. 24,25-27; 2.Tim. 3,15-16; Atkl. 22, 18-19.
- 2. Mēs ticam**
Vienīgajam dzīvam un patiesam Dievam, visa Radītājam, mūžīgajam Tēvam, kas ir visspēcīgš, visur klātesošs, visu zinošs Gars, kas savā mīlestībā rada, uztur un pārvalda visas lietas un kas atklājas Trīsvienībā: Tēvā, Dēlā un Svētajā Garā.
2. Moz. 20, 2-6; Jes. 45, 212-22; Apd. 17, 24-28; ; Jņ. 14,26; Jņ. 16,13-15;
- 3. Mēs ticam**
Jēzum Kristum Dieva vienpiedzimušam Dēlam, Viņa piedzimšanai no Svētā Gara, bezgrēcīgai dzīvei, nomiršanai pie krusta mūsu grēku dēļ, augšāmcelšanai no mirušajiem un paaugstināšanai Dieva Tēva godībā, no kurienes Viņš reiz nāks tiesāt dzīvos un mirušos.
Lk. 1,30-35; Ebr. 7,22-26; 1.Pēt.1,17-21; Apd. 10,37-42; Mt. 25,31-32.
- 4. Mēs ticam**
Svētajam Garam, kas pārlicina cilvēku par grēku un taisnību, modinot cilvēkā grēka apziņu, strādājot pie cilvēka jaupiedzimšanas, piepildot ticīgos ar dievišķu spēku, vadot tos Dieva godināšanas ceļā, piešķirot Svētā Gara dāvanas un veidojot Svētā Gara augļu briedumu.
Jņ. 3,6; Apd. 2,38; Jņ. 16,7; 1.Kor. 12,4-11; Gal. 5,22.
- 5. Mēs ticam**
Ka Dievs radīja pirmo cilvēku pēc savas līdzības, svētu un bezgrēcīgu būtni, dodot tai brīvprātīgas izšķiršanās iespēju, paklausīt Viņam vai nē. Cilvēks izšķīrās par nepaklausību Dievam, pazaudēja sākotnējo sadraudzību ar Viņu un kļuva par grēcinieku. Šīs izšķiršanās sekas ir klātesošas cilvēcei arī šodien un tā atrodas zem taisnīgā Dieva soda. Bet
1.Moz. 1,26-28; 1.Moz. 2,16-17; 1.Moz. 3,23-24; Jes. 59,1-2; Rom. 6,23.
- 6. Mēs ticam**
ka Dievs savā mīlestībā vēlas glābt cilvēku, uzkraujot viņa grēkus savam Dēlam Jēzum Kristum un liekot Viņam saņemt sodu cilvēka vietā. Caur Jēzus Kristus vietniecisko nāvi un augšāmcelšanos no mirušajiem cilvēkam ir iespēja piedzimt no augšienes un tādejādi satvert Dieva žēlastības piedāvāto mūžīgo dzīvību.
Ēc. 33,11; Jes. 53,2-6; 1.Kor. 15,20-23; Efez, 2,1-9; 2.kor. 5,17-21.

- 7. Mēs ticam,**
 Jēzus Kristus atkalatnākšanai, visu mirušo augšāmcelšanai un tiesas dienai, kurā katram ar saviem darbiem būs jāstājas Dieva priekšā, lai atbildētu par savu dzīvi, ieejot mūžīgā dzīvībā vai sodā. Mt. 24,23-31; Jņ. 14,1-3; 2.Kor. 5,10; 1.Kor. 15.n; 1.Tes. 4,13-18; Mt. 13,21-33,36-43.
- 1. Mēs uzskatām,**
 ka visa redzamā un neredzamā radītājs Dievs ir visu cilvēku, tautu, laiku un cilvēces vēstures Kungs. Apd. 17,24; Ebr. 11,3; Dān. 12.n.
- 2. Mēs uzskatām,**
 ka katram cilvēkam ir vajadzība un tiesības personīgi tuvoties Dievam un to darīt bez jebkādas citas starpniecības, kā vien caur Jēzu Kristu, Dieva Dēlu. Grēciniekam ir tikai viens ceļš atpakaļ pie Dieva – caur Jēzus Kristus krusta nāvi un augšāmcelšanos. Jes. 45,22; Jņ. 16,23-24; Jņ. 14,6; Rom. 3,23-26.
- 3. Mēs uzskatām,**
 ka caur grēku nožēlu un cilvēka apzinātu izšķiršanos ticēt Jēzus Kristus upurim, pieņemot šī upura piedāvājumu, un apņemšanos savā dzīvē negrēkot un sekot Jēzus Kristus mācībai un priekšzīmei, cilvēks piedzimst no augšienes, vienlaicīgi saņemot kristību Svētajā Garā, atgūst sadraudzību ar Dievu un kļūst par Dieva ģimenes locekli. Apd. 2,37-39; Jņ. 1,12; 1.Kor. 12,13; Ef. 1,13.
- 4. Mēs uzskatām,**
 ka katram cilvēkam, kas ir piedzimis no augšienes, ir jākļūst par vietējās draudzes locekli. Draudze ir ticīgo kopība, kuras uzdevums ir liecība, kalpošana un sadraudzība. Draudzē var tikt uzņemti tikai kristīti resp. Pagremdēti cilvēki. Apd. 2,46-47; 1.kor. 12,12-27; Ef. 4,1-7; 11-16.
- 5. Mēs uzskatām,**
 ka kristība ir jaunpiedzimšanas notikuma turpinājums, liecība kristāmā iekšējai pārmaiņai, Jēzus Kristus apliecināšana cilvēku priekšā, zīme Derībai starp kristāmo un Dievu. Kristība simbolizē nomiršanu grēkam un pasaulei caur grēka atzīšanu un nožēlošanu un augšāmcelšanos jaunai dzīvei caur piedzimšanu no augšienes. Mt. 28,18-20; Mr. 16,16; Apd. 8,35-39; 1.Pēt. 3,21; Kol. 2,10-15; Apd. 2,38.
- 6. Mēs uzskatām,**
 ka draudze, īstenojot Jēzus Kristus pavēli, svin Svēto Vakarēdienu, kā mūsu Kunga un Pestītāja dzīves un Gulgātas ciešanu pieminēšanu. Svētais Vakarēdiens ir ticīgā īpaša sadraudzība ar Dievu un citiem ticīgiem, kurā cilvēks tiek konfrontēts ar Dieva neizmērojamo mīlestību, saskata sevī šīs mīlestības gaismā un saņem garīgo dzīvi atjaunojošu spēku. Svētā Vakarēdiena elementi – maize un biķeris – simbolizē savienošanos ar Jēzus Kristus miesu un asinīm un apliecina Jēzus Kristus klātbūtni Svētajā Vakarēdienā. Mk. 14,22-25; Mt. 26,26-29; Lk. 22,15-20; Apd. 2,46; 1.Kor. 11,23-26.

- 7. Mēs uzskatām,**
Ka draudzei ir tiesības locekļus draudzē uzņemt un no draudzes izslēgt, draudzes dzīvi nosaka vienīgi pati draudze un demokrātiski pieņemtie lēmumi ir saistoši visiem vietējās draudzes locekļiem. Draudze pati izrauga un ievēl sev garīdznieku, par kuru tā ir pārliecināta, ka tas ir Dieva aicinājums viņa dzīvē. Garīdznieks ievēro draudzē un kopdarbā pieņemto kalpošanas disciplīnu.
- Mt. 18,12-18;
Apd. 6,2-4; Apd. 20,28; 1.Pēt. 1,1-5;
1.Tim. 5,17-20;
Apd. 13,1-4.
- 8. Mēs uzskatām,**
ka Kristus draudze universālā nozīmē, neredzamā draudze, ieslēdz sevī visus patiesus Dieva bērnus kā zemes virsū tā arī Debesīs, pagātnē un tagadnē no dažādām tautām, rasēm un Konfesijām.
- Atkl. 7,9-10; Gal. 3,26-28.
- 9. Mēs uzskatām,**
ka visās attiecībās ir jātiek realizētam apziņas brīvības principam: katrs cilvēks pats ir tiesīgs noteikt savu attieksmi pret Dieva piedāvāto žēlastību – pieņemt to vai noraidīt. Ne valsts varai, ne kādai sabiedriskai organizācijai, ne ģimenei nav nekādu tiesību piespiest vai aizkavēt ticēt Dievam. Šajā principā ir ietverta arī pārliecība par valsts un baznīcas institucionālu nošķiršanu.
- Joz. 24,15; Mt. 4,18-20; Jņ. 6,66-69; Apd. 2,37-41; Jņ. 18,36.
- 1. Mēs sludinām**
Jēzu Kristu kā savu personīgo Pestītāju un Kungu.
- 2.Kor. 4,5; 1.Kor. 1,23; Apd. 10,37-43.
- 2. Mēs sludinām**
pieaugšanu garīgajā dzīvē un Jēzus Kristus atziņā, realizējot to ar regulāru Bībeles lasīšanu, ikdienas tuvošanos Dievam lūgšanās, kalpošanu draudzē un ārpus tās, savas dzīves pakļaušanu Svētajiem Rakstiem un padošanos draudzes pamācībai un pārmācībai.
- Kol. 1,9-10; Kol. 2,6-7; 1.Tim. 4,15; Apd. 1,14; 1.Tes. 5,17; 2.Laiku 7,14; Ps. 145,18; Kol. 4,2; Fil. 4,6; Ef. 6,18; 1.Pēt. 4,10; 2.Tes. 3,15.
- 3. Mēs sludinām**
novēršanos no katra grēka un ļaunuma, kristīgu dzīves veidu ikdienas attiecībās ar apkārtējiem cilvēkiem, nesot tiem liecību par Jēzu Kristu ar vārdu, praktisko dzīvi un sociālo kalpošanu.
- Ef. 5,2-5; Fil. 2,15; Kol. 2,6-7; Ebr. 12,14; Gal. 5,19-22; 2. Kor. 8,1-7.
- 4. Mēs sludinām**
ģimenes dzīves skaidrību, kas pamatojas viena vīra un vienas sievas uzticīgā laulībā, saprotot ģimeni kā Dieva iestādījumu ar normām, kas noteiktas Jaunajā Derībā un domātas visiem laikiem un visiem cilvēkiem. Ģimenes dzīves stiprums balstās dievbijībā un tās locekļu savstarpējā mīlestībā.
- Mt. 19,4-6; 1.Kor. 7,nod.; Ef. 5,22-25; 6,1-4; Kol. 3,18-20.
- 5. Mēs sludinām**
katra cilvēka ikdienas darbu – fizisko un garīgo – kā Dieva Radītāja noteiktu kārtību visu vērtību radīšanai, kā arī nodokļu un Bībelē noteiktās desmitās tiesas godīgu nomaksāšanu.
- Mk. 12,14-17; 2.Tes. 3,10-12; 3.Moz. 27,30; Mal. 3,8-10.

- 6. Mēs sludinām**
svētdienas – Jēzus Kristus augšāmcelšanās dienas svinēšanu, atturoties no laicīgā darba un ikdienas pienākumiem, atrodoties draudzes kopībā. Mt. 28,1; Apd. 20,7; 1.Kor. 16,2; 5,7-8.
- 7. Mēs sludinām,**
ka homoseksuālisms, prostitūcija, pirmslaulību un ārpus - laulību dzimumsakari ir grēcīgas un pretdabīgas cilvēku savstarpējas attiecības un iestājamies pret to legalizēšanu un reklamēšanu. Ģimenes un sabiedrības pienākums ir būt nomodā par Dieva dāvinātās dzīvības saglabāšanu, noraidot abortus kā dzimstības regulēšanas metodi un pašnāvību kā dzīves patvaļīgu pārtraukšanu. Ef. 5,3; Rom. 1,22-32; 2.Moz. 20,13; 1.Kor. 6,9-10; kol. 3,5; Apd. 16,27-28.
- 8. Mēs sludinām**
pilnīgu atturību no alkohola un narkotisko vielu lietošanas, smēķēšanas, izlaidīgu un azarta spēļu vietu apmeklēšanas. Arī kultūras parādībās ir meklējamas tās vērtības, kas nepiesārņo dvēseli, bet bagātina to patiesa garīguma virzienā Rom. 13,13; Ef. 5,18-19; 1.Jņ. 2,15-17; 2.Kor. 6,14-18.
- 9. Mēs sludinām,**
ka zīlēšana, buršana, spiritisms, horoskopi, ekstrasensi un tamlīdzīgas parādības noved cilvēku sātānisko spēku iespaidā un varā un tāpēc nav savienojamas ar kristīga cilvēka dzīvi un stāju. 5.Moz. 18,9-14; 1.Sam. 15,23; Kol. 2,8,20; 1.Kor.8,5-6; Atkl. 22,14-15; Gal. 5,19-20; Jer. 27,9-10.
- 10. Mēs sludinām**
taisnīgu, demokrātisku un kristīgu valsts un sabiedriskās un ekonomiskās dzīves attīstību, kas būtu vērsta uz katra cilvēka kā augstākās Dieva radītās vērtība tiesisku aizsardzību, lai nodrošinātu katram darbu, iztiku, medicīnisko un sociālo aprūpi. Jes. 1,16; Ps. 11,8; Mt. 12,25; Rom. 13,1-7.
- 11. Mēs sludinām**
lojālu attieksmi pret LR Satversmi un likumiem, kā arī personīgu atbildību, pildot pilsoniskos pienākumus valsts dienestos un darbā. Mt. 22,21; 1.Tes. 2,1-2; 1.Pēt. 2,13-14; Tit. 3,1.